

דף מה.

עין משפט א.

או"ח סימן רעז פ"ד

ה. ו. מותר להניח נר של שבת מבעוד יום ע"ג אילן וידלק שם בשבת שאין חשש דכשיכבה יטול מ' אותו משם ונמצא משתמש באילן בשבת שהוא מחובר, אבל ביו"ט אסור שיש חשש שיטול הנר משם ויחזירנו עליו ז' ונמצא משתמש במחובר ביו"ט.

או"ח סימן תקיד פ"ו

ה. ז. אין נותנים נר ע"ג אילן מערב יו"ט ט', דחיישינן שמא יבא להשתמש באילן ביו"ט.

עין משפט ב.

או"ח סימן שי פ"ב

ב. ב. אין שום אוכל תלוש ע' הראוי לאכילה שהוא מוקצה בשבת ט', ואפי' חטים שזרעם בקרקע ועדיין לא השרישו ז', וכן ביצים שתחת התרנגולת שנולדו מע"ש ק' ותוך ג' ימים לישיבתה עליהם מותרים בטלטול.

ב. ג. גרוגרות שהם תאנים, וצמוקים שמניחים אותם לייבשן אסורים בשבת משום שהן מסריחות קודם שיתיבשו וכיון שכן מסיח דעתו

מ. דהרי דבר שהדליקו בו באותה שבת אסור לטלטלו אפי' אחר שכבה כמו בריש סי' רע"ט, ואין רגילין ג"כ להתנות עליו לטלטלו אח"כ דאם התנה עליו אסור להניחו ע"ג אילן שמא יבא לטלטלו ולהשתמש במחובר.

נ. דמותר בטלטול ביו"ט.

ס. מימרא דרבא בשבת מ"ה. ודוקא למעלה מג' טפחים אסור אבל למטה מזה מותר. ב"י. ו' אבל ביו"ט עצמו אסור אפי' למטה מזה משום שימוש באילן ע"י הנחתו.

ע. אבל במחובר אפי' לר"ש הוי מוקצה גם אם נתלש אח"כ בין בשל ישראל בין בשל א"י.

פ. אפי' עומדים לסחורה שדעתו לאכול מהם כשירצה.

צ. ולא דמי לנר שכבה בסי' רע"ט ששם כיון שהוקצה בבה"ש הוקצה לכל היום, מ"א ס"ק א'. ואם השרישו הו"ל עוקר דבר מגידולו ואסור.

ק. פסחים נ"ה ע"ב.

מהם, והיות ודחה אותם בידים, וגם לא ראויים לאכילה ע"כ מוקצים הם.

הגה: י"א דגרוגרות וצמוקים שביד האיננו יהודי לא שייך בהם מוקצה ר'.

דף מה:

עין משפט א.

או"ח סימן שי פעיף ב

עין לעיל דף מה. עין משפט אות ב

עין משפט ב.ג.

או"ח סימן תצז פעיף ב

ב. דגים ועופות וחיה שהם מוקצה ש אין משקים אותם ביו"ט, ואין נותנים לפניהם מזונות שמא יבא ליקח מהם ת.

וכל מה שאסור לאכלו או להשתמש בו משום שהוא מוקצה, אסור לטלטלו.

או"ח סימן תצח פעיף ג

ג. בהמות שיוצאות ורועות מחוץ לתחום אבל נכנסות ולנות בתוך

ר. והיינו בדבר תלוש, אבל במחובר שלקטו עכו"ם בשבת אסור לכו"ע משום נולד. ט"ז ס"ק ב'.

ומה שלא שייך מוקצה באינו יהודי כיון שאינו מקצה מדעתו כלום, כ"כ הר"ן וכיון שהוא מוכן לאיש אחד מוכן לכל.

ש. אף שאינם מחוסרים צידה רק מוקצים כגון מיועדים לסחורה וכדומה.

ת. והגם שטילטולם אינו אלא מדרבנן וא"כ הוי גזירה לגזירה, מ"מ צ"ל דשמא יקח מהם זה חשש קרוב הוא וחוששין לו אע"פ שעיקר האיסור אינו אלא מדרבנן. כה"ח אות ר'.

ו. בבהמה טמאה ועופות טמאים אין איסור להשקותם וליתן לפניהם מזונות דאינם ראויים לאכילה. מ"א ס"ק ב'.

ז. ובשבת שאין החשש שמא יקח מהם, מותר לתת לפניהם מים ומזון אפי" בטהורים. גם בטהורים ביו"ט שאסור ליתן לפניהם שמא יטול מהם, בריחוק מהם קצת מותר ליתן לפניהם. מ"א ס"ק ב'. מ"ב אות ה', דכיון שהצריכוהו לרחק קצת יש בזה היכר ולא ישכח. מ"מ באותם שאין מזונותיהם עליך אסור גם בריחוק מקום קצת.

התחום הרי הם מוכנות ומותר לקחת מהם לשוחטן ביו"ט א, אבל הרועות מחוץ לתחום ב וגם לנות שם, אם נכנסו ביו"ט אין שוחטין ג מהם שהם מוקצין דאין דעת אנשי העיר עליהן.

ג. ד. במה דברים אמורים בבהמת ישראל אבל בבהמת אינו יהודי אין בהם דין מוקצה שאין הא"י צריך הכנה ד, אא"כ באו מחוץ לתחום בשביל ישראל ה.

ג. ה. ספק באו מחוץ לתחום בשביל ישראל מותר ו דספיקא להקל במוקצה, ואם הביאם הא"י לצורך אינו יהודי אחר, או אפי' הביאם בסתם בעיר שרובה א"י מותר, שכל המביא לצורך הרוב מביא.

א. ומשקין הבהמות ביו"ט לפני השחיטה כדי להפריד בין העור והבשר כדי שתהיה נוח להפשיטה, מביצה דף מ' ע"א, במשנה וגמ' ורש"י שם. והרי"ף פירש שם משום סירכא הבאה מחמת זיעה. כה"ח אות כ"ו.

ומה שבאות ולנות בתוך התחום לאו דוקא כל לילה, אלא אפי' באים לפרקים הוי מוכנות. מ"ב אות י"ב מגמ'.

ב. כגון שכל זמן הקיץ הן מחוץ לתחום אף שנכנסות בזמן הגשמים מ"מ כל ימי הקיץ אין דעת אנשי העיר עליהם.

ג. אף שאין בהם איסור תחומין כגון שבאו מאליהן או עירבו, ג"כ אין שוחטין משום שאינם מוכנות ומוקצין הם. מ"ב אות ט"ו.

ד. עיין בסי' תצ"ז ובכף החיים שם אות צ"ב הטעם.

ה. רק לאותו ישראל שהובאו בשבילו, אבל לישראל אחר מותרים, כמ"ש בסי' תקט"ו סעיף ה'.

ו. ורק בספק מחוץ לתחום הקלו, אבל לא בכל ספק מוקצה דספיקו להחמיר וה"ה בספק מוכן אסור כמ"ש בסי' תצ"ז סעיף ג'. כה"ח אות ל"ה.